

hareketsiz bir şekilde içinde duracağı Kutsal Kitap'a yerleştirmesi ve orada saklaması hiç zor değildi. Artık dünyanın sonuna vardığımızdan, Tanrı şimdi bu gibi şeyleri Kendi insanlarına göstermektedir.

KİLİSELER NEDEN ANLAMAYACAK

Eğer kilisenizdeki rahibe 21 Mayıs 2011'in Kıyamet Günü olduğunu söylerseniz, çok büyük bir ihtimalle bu gerçeğe karşı çıkacaktır. Kiliselerin "Hiç kimsenin Kıyamet Günü'nün ne gününü ne de saatini bilmediğini" hep bir ağızdan açıklamaları oldukça şaşırtıcıdır. Ancak, hiç kimse onların ortak tavırlarından dolayı rahatlamamalıdır, çünkü, hiç şüphe yok ki günümüzün kiliseleri hakikatten tamamen uzaklaşmışlardır. Bütün dünyada kiliseler birçok noktada anlaşamazlar ve çok sayıda İncil öğretisini birbirlerinden farklı biçimlerde anlatırlar (ki bu da vardıkları sonuçlarda hata yaptıklarını gösterir). Bu nedenle, kiliselerin "Hiç kimsenin Kıyamet Günü'nün ne gününü ne de saatini bilmediği" üzerinde en sonunda fikir birliğine varmış olmaları çok rahatlatıcı olmamalıdır. Tersine, bu endişe verici olmalıdır, özellikle günümüzde Tanrı'nın yargılamasının sadakatsizliklerinden dolayı dünyanın tüm kiliselerinin üzerinde olduğunu anladığımız zaman:

1. Petrus 4:17 Çünkü yargılamanın, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir...

Korkunç hakikat şudur ki Rab dünyanın tüm kiliselerini terketmiştir. Kutsal Kitap bize Kilise Çağı'nın sona erdiğinin haberini vermektedir (M.S. 1988'de sona erdi). Rab kiliseleri manevi bir karanlıkta bırakmıştır. Şu an dünyanın en sonuna geldiğimiz feci gerçeğini görememektedirler. Rab günümüzdeki kiliselerin ruhani liderlerini Yeşaya'da canlı bir şekilde tarif eder:

Yeşaya 56:10-11 İsrail'in bekçileri kördür, hepsi bilgisizdir. Havlayamayan dilsiz köpekler gibidirler... Aklı kut çobanlar bunlar!

Tanrı, Kendi insanlarından olduklarını iddia eden birçoğunun yaklaşan sonun ibret verici işaretlerini görmeyeceklerini bildirmektedir. Rab, Eski Ahit İsrail/Yahuda'sını Yeni Ahit kiliseleri ve cemaatlerinin örneği ve tasviri olarak kullanır. Kutsal Kitap Tanrı'nın Eski Ahit'teki Yahuda'ya kızgın olduğunu ve onları yargılama Niyeti olduğu uyarısında bulunmuştur, ama Yahuda bu uyarıları yoksaymış ve umursamamıştır, ta ki yokedilene kadar - tıpkı günümüzün kiliselerinin yaptığı gibi:

Yeremya 8:7 Gökteki leylek bile belli mevsimlerini bilir. Kumru da kurlangıç da turna da göç etme zamanını gösterir. Oysa halkım buyruklarını bilmez.

Şimdi en sonda, Yeni Ahit kiliseleri Eski Ahit İsrail'inin işlediği hataların aynılarını tekrarlıyor. Tanrı'nın (Kutsal Kitap'taki) uyarılarını yok sayıyorlar, tıpkı İsrail'in Rab'bin kendilerine gönderdiği peygamberler aracılığıyla Tanrı'nın uyarılarını yoksaymaları gibi.

TANRI İNSANLARINI HER ZAMAN ÖNCEDEN UYARIR

Artık kilisenizin veya rahibinizin ilgilenmenizi istemediği Kutsal Kitap'taki diğer bilgilere bakmanın zamanı gelmiştir; ama sonun zamanını bilmemizin mümkün olduğunu

kanıtlamak için, önce Kutsal Kitap'ın geri kalan kısmının bunun hakkında ne söylediğine bakmamız gerekir. Örneğin, Tanrı, Amos'un 3. bölümünde şunu bildirmektedir:

Amos 3:7 Gerçek şu ki, Rab Yahve kulu peygamberlere sırrını açmadıkça bir şey yapmaz.

Manevi olarak bakıldığında, Tanrı'nın Sözü'nü beyan eden herkes peygamberdir. Bu nedenle inanan bir birey diğer insanlarla İncil'i paylaştığında peygamber rolünü yüklenmiş olur. Rab bize Amos 3:7'de İnsanlarına bilgiyi Açıkladığını söylemektedir. Önce "Kullarına sırrını" açmadan gerçekten de "hiçbir şey yapmayacağını" söylemektedir. Kutsal Kitap'ın tarihini incelediğimizde, bu önemli hakikatın kanıtlandığını tekrar tekrar görürüz.

Nuh'un zamanındaki tufana bir göz atalım:

Yaratılış 6:3,5,7 RAB... "İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak." Dedi... RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, aklı fikri hep kötülükte... Yarattığım insanları ... yeryüzünden silip atacağım" dedi...

Bu anlatıda, Tanrı'nın dünyayı yoketmeden önce ona 120 yıl tanıdığını görüyoruz. Bu süre, Rab'bin seçtiği Nuh'un gemiyi inşa etmesi ve o 120 yıl boyunca dünyayı ikaz etme görevini yerine getirmesi için gerekiyordu. Kutsal Kitap Nuh'u "doğruluk vaizi" olarak anlatır (2. Petrus 2:5). Uzun yıllar boyunca gemiyi inşa etme işi elbette farkedilmiştir. Nuh'un gemiyi inşa etmesi Tanrı'ya olan inancının mükemmel bir kanıtıydı ve geminin yapımı ile varlığı dünyanın daimi olarak kınanmasına hizmet etmiştir:

İbraniler 11:7 İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarıldığında, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve ... doğruluğun mirasçısı oldu.

İşte bu 120. yılda (M.Ö. 4990) Rab, Nuh'u tufanın zamanına dair daha fazla bilgilendirdi. Yalnızca bu kez, Tanrı çok kesin bir şekilde bilgilendirmiştir. Akıl almaz bir şekilde, tufan olmadan önce, Tanrı Nuh'a yaklaşan tufanın yılını, ayını ve günün kesin bir şekilde bildirmişti:

Yaratılış 7:1,4,10-11 RAB Nuh'a dedi ki ... Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım... Yedi gün sonra tufan koptu. Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının on yedinci gününü enginlerin bütün kaynakları fişkardı, göklerin kapakları açıldı...

Günümüzde Tanrı'nın insanlarının sonun 2011 yılında (tufandan tam olarak 7000 yıl sonra), Mayıs ayında, ve 21. günde geleceğini bilmeleri bir tesadüf değildir. Bu tam da Rab'bin Nuh'a söylemiş olduğuna benzer. Ayrıca, 21 Mayıs 2011'in İbrani takvimine göre ikinci ayın 17. günü, yani Rab'bin Nuh'u ve ailesini gemiye kapattığı gün olduğunu da unutmayın. Bir de, İsa'nın tufandan Kendi gelişinin bir örneği olarak bahsettiğini hatırlamalıyız:

Matta 24:38-39 Nuh'un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürünceye dek başlarına geleceklenden habersizdiler. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak.

Mesih'in gelişi aynı Nuh'un zamanındaki gibi olacaktır. Hakikati dürtüst bir şekilde arayan herkesin soracağı soru şimdi şu olmalıdır: Yaklaşan tufandan herhangi bir kimsenin haberi olmuş muydu? Veya, tufanın tarihini hiç kimse bilmiyor muydu? Kutsal Kitap'ın buna cevabı şöyledir: Evet, Tanrı'nın insanları biliyordu. Nuh biliyordu. Nuh'un karısı biliyordu. Nuh'un üç oğlu ve onların karıları biliyordu. Nuh vaiz olduğundan etrafındakiler de biliyordu. Ancak, onlar Nuh'un hiç şüphesiz bir kaçık olduğunu söyleyerek onu hiçe saymışlardı. Bunun sonucunda da, hepsi tufanda yok oldular. Kutsal Kitap'ın belirttiği önemli bir husus, Tanrı'nın gönderdiği bu uyarıyı bütün insanların duyduğu, ancak bunu dinleyen ve buna göre hareket edenlerin sadece O'nun seçtikleri olduğudur. Bu nedenle, Nuh'un zamanındaki korkunç tufanın ölü sayısı ile ilgili, şu satırlara dikkat etmemiz çok önemlidir:

2. Petrus 2:5 Tanrı, eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyası üzerine tufanı gönderdiği zaman, doğruluk yolunu bildiren Nuh'u ve yedi kişiyi daha korudu; Rab Nuh'un zamanındaki tufanın "tanrısız" olan bütün insanları yokettiğinin üzerinde durmaktadır.

Bu çok önemli bir gerçektir. Tanrı'nın bütün (kurtarılan) insanlarına tufanın geldiği haber verilmiş ve hepsi ölümden kurtulmuşlardır. Bütün doğrular tufanın geldiğini biliyorlardı ve Nuh'la birlikte gemiye binmişlerdi. Ayrıca, Tanrı'nın Nuh'un zamanındaki dünyada yaşayan diğer insanları da uyarılmış olduğundan emin olabiliriz, ama onlar Nuh'un kendilerine bildirdiklerine inanmamışlardı. Başka bir deyişle, Amos 3:7'de belirtilen Kutsal Kitap kuralını görmekteyiz. Rab İnsanlarını uyarmıştır. Diğer insanlar da bunu duymuş, ancak nihayetinde Tanrı'nın uyarılarına kulak asmamışlardır. Bunun sonucunda, gafil durumda tufana yakalanmışlar ve hepsi yokolmuştur. Kutsal Kitap'ta Mesih'in "gece hırsız gibi" geleceğinin söylenmesi işte bu nedenledir.

Tanrı'nın Nuh'u ve ailesini uyarılmış olması, bir an durup, Rab'bin aynısını Kıyamet Günü'nden önce de sonun tarihini bildireceğinin farkına varmamıza sebep olmalıdır. Ancak, Kutsal Kitap tarihinde Tanrı'nın işlerini düşünmemiz gereken daha çok konu bulunmaktadır.

Sodom ile Gomora şehirlerinin yokedilmelerine bir bakalım. Rab, Sodom ile Gomora şehirlerini yoketmeden önce İbrahim'i ziyaret etmiş ve bu şehirlere yapmaya karar verdiği planı ona bildirmiştir. Anlamlı bir biçimde, şunları okuruz:

Yaratılış 18:16-17 Adamlar...Sodom'a doğru baktılar... RAB, "Yapacağım şeyi İbrahim'den mi gizleyeceğim?" dedi; Tanrı Sodom'u yoketme Planını İbrahim'den gizlememiştir. Rab, bu bilgiyi Kuluyla paylaşmayı uygun görmüştür. İbrahim bu bilgiyi alır almaz, o şehirdeki doğrular için rica etmeye (dua etmeye) başladı. İbrahim'in yeğeni Lut da Sodom'da yaşardı. Kutsal Kitap'ın bize söylediğine göre Lut doğru bir insandı (yani, Tanrı onu kurtarmış ve onu Mesih aracılığıyla doğru insan yapmıştır-bkz. 2. Petrus 2:7-8).

Tanrı doğruları kötülerle birlikte yokedemezdi. Bu yüzden, Rab'bin araya girmesi gerekti. Tanrı Lut'a yaklaşan karar ile ilgili uyarıda bulundu:

Yaratılış 19:12-13 İçerdeki iki adam Lut'a, "Senin burada başka kimin var?" diye sordular, "Oğullarımı, kızlarımı, damatlarımı ... dışarı çıkar. Çünkü biz burayı yok edeceğiz... Kenti yok etmek için bizi gönderdi."

Lut ve ailesinden birkaç kişi Sodom ile Gomora şehirlerinin başına gelen yıkımdan yalnızca Rab'bin ona önceden uyarıda bulunmasıyla kurtuldu. Bu bilgiyi Lut damatlarıyla da paylaşmaya kalkışmışsa da onlar Lut'u ciddiye almadılar (*Yaratılış 19:14*). Ayrıca, İsa'nın da Kendi gelişinin Lut'un günlerindeki gibi olacağını söyleyişini gözönüne almamız:

Luka 17:28-30 Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı. Ama Lut'un Sodom'dan ayrıldığı gün gökten ateşle kükkürt yağdı ve hepsini yok etti. İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün durum aynı olacaktır.

Hakikat şudur ki, Lut'un zamanında, Tanrı Kendi insanlarını Sodom'un başına gelecek felaket karara dair önceden uyarılmıştı. Ayrıca, uyarılan diğerleri ise kendilerine önceden bildirilen bilgi ile harekete geçmemişti. Tarihsel gerçek, Tanrı'nın İbrahim'i ve Lut'u tekrar uyarması olması Rab'bin Kıyamet Günü gelmeden sonun zamanını aynı şekilde bildireceğini göstermektedir, ancak, üzerinde duracağımız daha Kutsal Kitap yazıları bulunmaktadır.

GECELEYİN BİR HIRSIZ

Kendisini Hristiyan olarak açıklayanların çoğu yanlış bir biçimde İsa'nın kendilerini kutsamak üzere "bir hırsız gibi" geleceğini ve kendilerini ebedi yaşamla ödüllendireceklerini düşünmektedirler. Fakat insanlar bir hırsızın Tanrı'nın lütfunu getireceği fikrine nereden kapılmışlardır? Kutsal Kitap bize bir hırsızın ne amaçla geldiğini açık bir şekilde söylemektedir: **Yuhanna 10:10 Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir...**

İsa, Kendi seçilmiş insanları (Nuh, İbrahim, Lut, ve diğerleriyle belirtilenler) için ansızın bir hırsız gibi gelecek değildir, ama dünyadaki kurtarılmamışlar için bir hırsız gibi gelecektir:

1. Selanikliler 5:2-3 Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, Rab'bin günü, gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir. İnsanlar, «Her şey esenlik ve güvenlikte» dedikleri bir anda, gebe kadının sancılarının aniden bastırması gibi, ani bir yıkıma uğrayacak ve asla kaçamayacaklar.

Rab üzerlerine gelen "ani yıkımı" tarif ettiğinden ve "kaçamayacaklarını" bildirdiğinden, burada "tanrısızlar"dan bahsedildiği apaçıktır. Onlar için Mesih öldürmek ve yok etmek üzere "bir hırsız" gibi gelecektir. Ancak bir sonraki satıra dikkat edin:

1. Selanikliler 5:4 Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın.

Besbelli ki Tanrı'nın insanları gafil avlanmayacaklardır. Rab İnsanlarını uyarmadan hiçbir şey yapmadığından böyle bir şey nasıl olabilir ki? Tanrı Nuh'u uyarılmıştı. Tanrı İbrahim'i uyarılmıştı. Tanrı Lut'u uyarılmıştı. Tanrı'nın İnsanlarını Kıyamet Günü'nden daha az önemli olan hallerde uyarılmış olmasına rağmen Kendi düzenini takip etmeyerek asıl Kıyamet Günü'nde dünyada yaşayan neredeyse 7 milyar ruhu uyarılmaması nasıl düşünülebilir? Buna ilaveten, İsa'nın

herkese ne zaman Geleceğini bilmemelerinden dolayı “uyanık olmalarını” emrettiğini görüyoruz. Mesih sadece uyanık olmayanlar için bir hırsız gibi gelir:

Esinleme 3:3 ... Eğer uyanmazsan, ben hırsız gibi geleceğim. Sana hangi saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin.

Yani, Mesih gerçek inananların Kutsal Kitap’a danışmalarını (uyanık olmayı) emretmiştir. Onun İnsanları Tanrı’nın Sözü’nü çalışmakla yükümlüydüler. Bunun nedeni Rab’bin uygun zamanda mühürlenmiş olan kelimeleri anlamak üzere bizim gözlerimizi açacak olmasıdır. Uyanık olan herkes bu gibi şeyleri anlıyor olacağından, Mesih onlara “geceleyin bir hırsız gibi” gelmeyecektir. İsa sadece Mesih’in geliş zamanının bilinmeyeceğinde ısrar edenlere “bir hırsız gibi” gelecektir. Zamanın bilinmeyeceğinde ısrar ederek, kiliseler karanlıkta olduklarını ve uyanık olmaya niyetli olmadıklarını belirtmektedirler. Sonun zamanlamasını bilemeyeceğimizde ısrar edenlerin durumu ölümcül bir ciddiyet taşır. Bunun nedeni İsa onlara geldiğinde, “bir hırsız” gibi olacak olması ve onların aniden yok edilip, Tanrı’nın korkunç yargısından kaçamayacak olmalarıdır. Bütün bunlar çok üzüntü vericidir; ancak, Rab herbirimizi Kutsal Kitap’taki Ninovalılar örneğinde olduğu gibi kuvvetli bir şekilde cesaretlendirmektedir. Ninovalılar da Tanrı’nın yaklaşan kararı üzerine uyarılmışlardı.

NİNOVALILAR ÖRNEĞİ

Tanrı Ninovalılara tek bir cümleden oluşan inanılmaz bir mesajı iletmesi için Yunus peygamberi göndermiştir: ***Yunus 3:4 Yunus... "Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!" diye ilan etti.***

Bu sadece birkaç kelimedenden ibaretti! Tanrı tarafından görevlendirilmiş Yunus’un Ninova’da yaşayanlara iletmiş mesaj bu kadardı. Bu mesaj temelde iki öğeden oluşmaktaydı: **zaman** (*40 gün*) ve **karar** (*yıkılacak*). Elbette ki, Ninovalılar uyarması için Tanrı’nın gönderdiği Yunus’un iletmiş bu gerçek tarihsel beyan, bir kere daha, Kutsal Kitap’ta Tanrı’nın insanların üzerine Gazabını yollamadan önce onları uyarma düzenini göstermektedir. Bir sonraki satırda bulduğumuz şey gerçekten de çok şaşırtıcıdır:

Yunus 3:5 Ninova halkı Tanrı’ya inandı...

Buna insanların bakış açısından bakalım. Ninovalılar Asurluydular. Yunus Asurlu değildi. Doğal olarak onların dilini konuşmuyordu. Yunus yalnızca başka bir halktan değildi, aynı zamanda onlara düşman olan bir halktı. Birdenbire bu tuhaf adam ortaya çıkmış ve, ***"Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!"*** iddiasında bulunmuştu.

Ninovalıların verebileceği başka cevapların neler olabileceğini düşünebiliriz musunuz, mesela, alayla veya kahkahayla ya da tam bir inancsızlıkla? Modern dünyamızda, biz ise şöyle düşünürüz, “Sadece ahmak bir insan böyle bir mesaja inanır!” Evet, bugün böylesine tuhaf bir şeye inanmamak için onlarca sebep bulabiliriz, ama Ninovalılar inanmışlardı. Ninovalıları bu korkunç haberin doğru olduğuna ve gerçekten de Tanrı’dan geldiğine inandıran şey acaba ne olabilirdi? Elbette, bunu sağlayan bir sürü kanıt değildi. Yunus Kutsal Kitap’tan öğretiler ve araştırmalarla dolu bir ansiklopediyle gelip

bunları Ninova şehrinin kapısına bırakmamıştı. Hayır! Sadece tek bir cümle söylemişti – eften püften bir kanıtı bu – ama yine de ona inandılar:

Matta 12:41 Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunus'un çağrısı üzerine tövbe ettiler...

Şimdi 21 Mayıs 2011, Cumartesi’nin Kıyamet Günü olduğunu duyudunuz. Belki de Kutsal Kitap’ta yeteri kadar bulunan kanıtla rağmen hala Tanrı’ya inanmıyorsunuz. Daha ne kadar kanıtla ihtiyacınız var? Ninovalıların bizim bugün sahip olduğumuz kadar bol bilgi edinme lüksleri yoktu. Elleri kendilerine yön verecek sadece Kutsal Kitap’tan bir satır vardı. Günümüzde ise Kutsal Kitap’tan dosdoğru gelen çok fazla bilgiyi insanlara verebiliyoruz. (*21 Mayıs 2011, Cumartesi günü gelecek olan Kıyamet Günü ile ilgili daha fazla bilgi için, EBF, her ne kadar Family Radyo’yla bağlantılı olmasa da, onların parasız kitabını önerir: "Neredeyse Ordayız!" Şu adrese yazınız: Family Radio, Oakland, CA 94621 USA veya internet üzerinden okuyunuz: www.familyradio.com). Ancak, bilgi yığını hiç kimseyi ikna etmeyecektir. İsa şunu Söylediğinde bu noktaya işaret etmişti: ***Yuhanna 8:47 Tanrı’dan olan, Tanrı’nın sözlerini dinler. İşte siz Tanrı’dan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.****

Lütfen, Ninovalıların Tanrı’ya inandıkları ve acil bir şekilde ona göre hareket ettikleri ölümcül ciddiyete dikkat ediniz:

Yunus 3:6-8 Ninova Kralı onları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu... dedi ki... Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrı’ya yakararak kötü yoldan... vazgeçsin...

ZAMANI VE KARARI AYIRTETMEK

Kutsal Kitap tarihi incelememizde, Rab’bin gerçek yargı gerçekleşmeden önce Kendi insanlarını nasıl sürekli olarak yaklaşan yargı zamanına dair uyardığını gördük. Bu nokta, Kutsal Kitap tarihinde o kadar istikrarlıdır ki, bunun neredeyse Kutsal Kitap’ın temel bir ilkesi olduğu hiç şüphesiz söylenilebilir. Tıpkı Amos 3:7’nin söylediği gibi, ***"Rab Yahve kulu peygamberlere sırrını açmadıkça bir şey yapmaz."***

Kutsal Kitap’ta, Rab insanoğlunu iki gruba ayırır. Kurtardıklarını “bilge” olarak adlandırırken, Kurtarmadıklarını ise “ahmaklar” olarak adlandırır. Ayrıca, onları “doğrular” ve “kötüler” olarak da tarif eder. Bu ikisi arasındaki ayrımın herhangi bir zeka ve insani bilgelikle veya insani bir yetenekle ilgisi yoktur. Basit bir şekilde ortaya konulduğunda, Tanrı’nın kurtardığı ve ona Mesih’in Ruhunu verdiği birisi bilgedir (ve aynı zamanda doğru olduğu bildirilir). Kurtarılmamış olanlara ahmaklar veya kötüler olarak adlandırılırlar çünkü Mesih’in Ruhuna (Bilgelik) sahip değillerdir. Eğer Kutsal Kitap’taki bilgelik tanımını akılda tutarsak, şu satırları anlamamızda çok yardımcı olacaktır:

Daniel 12:9-10 ... Sen git, Daniel. Bu sözler son gelinceye dek saklanıp mühürlenecek...Kötülerin hiçbirini anlamayacak, bilgiler anlayacak.

Büyük bir ihtimalle, sonun zamanı gelene kadar Kendi sözünü (Kutsal Kitap’ı) mühürlemek Rab’bin niyetiydi. Ama sonra, dikkat edin, Tanrı “kötülerin hiçbirinin” nasıl anlamayaacağına

işaret etmektedir. Neyi anlamayacaklar? Burada sonun zamanı geldiğinde mühürün üzerinden kalkacağı Tanrı Sözü’nü anlamaktan bahsediliyor. Dünyadaki kurtarılmamışların hiçbiri bu gibi şeyleri anlamayacaklardır, tıpkı Nuh’un zamanında dünyadaki insanların tufanın geleceğine dair uyarılara kulak asmamaları gibi, tıpkı Lut’un damatlarının şehirden kaçmaları için kendilerine iletilen uyarıyı dinlememeleri gibi. Bugün de aynı şekilde, kurtarılmamışların hiçbiri anlamayacak; ancak, **“bilge olanlar”** anlayacaktır. Bilge olanlar ise sadece Tanrı’nın yüce merhameti sayesinde anlamayacaklardır. Rab bu hakikati şu harika satırlarda tekrar ifade etmektedir:

Derlemeci 8:5 ...Bilge kişi bunun zamanını ve yolunu bilir.

Özdeyişler 28:5 Kötüler adaletten anlamaz, RAB’be yönelenlerse her yönüyle anlar.

En son olarak, 21 Mayıs 2011’in Kıyamet Günü olduğunu bilmemiz veya bilmememiz Tanrı’nın bu gibi şeylere gözlerimizi açıp açmamasına dayanır. Eğer açmışsa, 21 Mayıs 2011’in **Rab’Bin Gazap Günü** olduğunu biliriz. Eğer gözlerimizi açmamışsa, bunu bilemeyeceğiz. Kutsal Kitap bize dünyadaki insanların çoğunun ebedi kurtuluş için seçilmediklerini bildirmektedir. İşte bu nedenle, Mesih milyarlarca insan için hırsız gibi aniden gelecektir. Onlar bu gibi manevi şeyleri anlamazlar. Tanrı’nın Ruhuna sahip olmadıklarından, uyarıları dikkate almayacaklar ve anlamayacaklardır. Üzücü bir şekilde, hepsi kesin olarak yok olacaklardır:

Hezekiel 33:4-5 Kim boru sesini işitip de uyarıyı dikkate almazsa, kılıç da gelip onu öldürürse, kanından kendisi sorumludur... Uyarıyı dikkate alsaydı, canını kurtaracaktı.

Tanrı’nın insanların (Ninovalılar gibi) bu tarihlerin gerçek ve güvenilir olduklarını bilmelerinin tek sebebi bu bilginin dosdoğru Kutsal Kitap’tan geliyor olmasıdır. Birçok insan kiliselerine veya rahiplerine güvencilerdir, ancak bunlar telkin edici bir şekilde hiçbir tarih üzerine endişe etmemelerini salık vereceklerdir. Ama bu gibi şeylerin hiçbiri güvenilir değildir. Hakikat şudur ki dünyadaki tek güvenilir olan şey Kutsal Kitap’tır. Bu nedenle 21 Mayıs 2011 tarihine daha da yaklaştıkça, herbir insan için büyük soru şudur: “Sen Kutsal Kitap’a mı güveniyorsun yoksa başka bir şeye mi?”

Özdeyişler 3:5 RAB’be güven bütün yüreğinle, kendi aklına bel bağlama.

Zebr 119:42 ...Çünkü senin sözüne güvenirim.

Bizi İnternet’te ziyaret edin: **www.ebiblefellowship.com**
E-posta: **ebiblefellowship@juno.com**
Vergi ödemededen EBF’yi arayın: 1-877-897-6222 (sadece A.B.D.)
Ve şu adrese yazın: **EBible Fellowship, P.O. Box 1393 Sharon Hill, PA 19079 USA**

Elçilerin İşleri 17:30-31 Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor. Çünkü dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır.

KUTSAL KİTAP GÖSTERMEKTEDİR Kİ BİLEBİLİRİZ 21 MAYIS 2011 KIYAMET GÜNÜDÜR!

21 Mayıs 2011’in Kıyamet Günü olduğu bilgisini duyulduğunda, kilisedekilerin çoğu Kutsal Kitap’taki şu satırı hatırlatmaktadır:

Matta 24:36 O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba’dan başka kimse bilmez.

Bu cümleyi söyledikten sonra, “Görüyorsunuz ya,” derler, “Kutsal Kitap bize bu tarihi kimsenin bilemeyeceğini söyler.” Hatta şunu da ekleyebilirler: “İsa Mesih’in kendisi bile zamanı bilmez; bu yüzden, sizin 21 Mayıs tarihiniz tamamen yanlıştır.” Çoğunlukla olduğu gibi, bu beyanda bulunduktan ve dünyanın sonunun tarihine kulak asmadıktan sonra, bu kişi bunu hiçbir zaman olmayacağına emin olarak yoluna devam edecektir. “Ne de olsa,” diye düşünürler, “Kutsal Kitap sonun zamanını bilemeyeceğimizi söyler.”

Elbette, Kutsal Kitap’ın içinde bu satır bulunduğunu kabul etmekteyiz. Ancak, sorulması gereken şudur: Kutsal Kitap’ın geri kalan kısmı dünyanın sonunun zamanını bilemeyeceğimiz fikrini desteklemektedir mi? Yoksa, Kutsal Kitap’ta Tanrı’nın insanların dünyanın sonunun zamanını bilmeleri sağlanacağına dair daha fazla bilgi bulunmakta mıdır? İlk olarak, İsa Mesih’in Yüce Tanrı olduğunu söylemeliyiz. Ve İsa Yüce Tanrı olduğundan dolayı, dünyanın sonunun ne zaman olacağını hiç şüphesiz Bilmektedir.

Job 24:1 ... zamanlar Yüce Tanrı’ya gizli değildir...¹

Bu yazının amacı, dünya tarihinin son günlerine yaklaştığımızdan dolayı, Kutsal Kitap’ta bulunan, tam zamanı da dahil olmak üzere dünyanın sonuna dair bilgiyi açığa çıkarmanın Tanrı’nın planı olduğunu (ve hep de böyle olmuştur) Kutsal Kitap’a danışarak göstermektir. Örneğin, bu fikri Kutsal Yazı’daki şu satırda görmekteyiz:

Daniel 12:4 Ama sen, ey Daniel, sen gelinceye dek bu sözleri sakla, kitabı mühürle. Birçokları orada burada dolaşacak, bilgi artacak.

Bu mısralara göre, Tanrı sonun zamanına kadar kelimeleri kapatmış ve Kitap’ı (Kutsal Kitap’ı) mühürlenmiştir. Kutsal Kitap’taki bilgi mühürlendiğinden, hiç kimse dünyanın sonunun zamanını bilemezdi. Ama Daniel 12:4’te, son zaman dönemine varıldığında mühürlerin kalkacağı kuvvetli bir şekilde ima edilmektedir. Dahası, son zaman dönemi geldiğinde, “bilgi arttırılacaktır”. Matta 24:36 da hiç kimsenin bilmediğini, “ama yalnızca Babam”ın bildiğini bildirmektedir. Tanrı her zaman dünyanın sonunun ne zaman olacağını bilmiştir. Tanrı’nın Kendisi Kutsal Kitap’ın yazarı olduğundan, bu bilgiyi tarihte uygun zaman gelene kadar

¹ Bu satır, orijinal Yunanca çeviriyi esas almış olan Kral James İncili’nden alınmıştır.